

Ramsey Nasr geeft stem aan onzichtbare man

Theater

De andere stem door Toneelgroep Amsterdam. Gezien: 12/4 Kaaitheater Studio's Brussel. Te zien t/m 17/4 aldaar.

Inl: toneelgroepamsterdam.nl

Door onze medewerker

Kester Freriks

Nu is de telefoon een laptop of smartphone. Acteur Ramsey Nasr praat tegen het wit oplichtende, lege scherm van zijn laptop of fluistert, roept, teemt en redetwist knielend voor zijn mobieltje dat op de grond ligt. *De andere stem* heet de monoloog die Nasr zelf schreef en waarin hij de hoofdrol vervult. Het is zijn

antwoord op *La voix humaine* (1930) van Jean Cocteau die in 2009 in première ging met Halina Reijn. Geen bakelieten telefoonhoorn, maar hedendaagse media.

Met *De andere stem* voltooit Nasr wat in *La voix humaine* onuitgesproken blijft. Wat zegt de man aan de andere kant van de lijn waar in Cocteaus script stippeltjes staan? Is hij werkelijk zo bruut dat de vrouw alleen in zelfmoord een uitweg ziet? In een wit, strak decor met een dreigend en onpeilbaar zwart venster als achtergrond is de man een gevangene van haar stem. De liefde is allang voorbij, hij heeft zelfs een nieuwe minnares, Charlotte. Toch kunnen ze elkaar niet loslaten en raken ze verstrikt in een beklemmend spel van kwelling en zelfkwelling. Op fabuleuze wijze geeft Nasr millimeter na mil-

Ramsey Nasr

FOTO JAN VERSWEYVELD

limeter prijs wat de werkelijke reden van de noodlottige breuk is: de vrouw die hem telkens „liefje” noemt, is inert, verwend. Geluk staat voor haar gelijk aan afhankelijkheid. In opgejaagd spel rent Nasr rond door de claustrofobische kamer, gooit zich tegen de witte wanden. Hij zou willen dat de vrouw oog heeft voor de buitenwereld, voor de tragiek van vluchtelingen bijvoorbeeld. Op subtiele wijze contrasteert dit actuele noodlot het tijdloze liefdesdrama. In een verstilde terzijde fluistert Nasr tegen zijn ex: „De vluchtelingen vragen zich af hoe het met je gaat... een vrouw die alles heeft.”

Regisseur Ivo van Hove begeleidt Nasr met raffinement in de verscheurdheid van de man tussen oprechte bekommernis en besef dat de breuk onvermijdelijk is. Wie Halina

Reijn zag, weet wat de vrouw zegt; wie haar versie niet zag en nu alleen de man hoort, beeldt zich haar woorden in. Zo ontstaat een intrigerend theateraal tweeluik. De man is niet alleen, zoals Reijn dat wel is. Over een trap daalt af en toe zijn nieuwe liefde als een engel omlaag, gespeeld door Djamilia Landbrug. Ze is getuige van de obsessieve telefoongesprekken met de vrouw ver weg. Met de vertolking door Nasr van de onzichtbare man krijgt deze stem en gezicht. En nu weet de toeschouwer voorgoed: gloorde er soms nog hoop in *La voix humaine*, die is voorgoed vervlogen. De twee voorstellingen gaan nu onafhankelijk van elkaar; sterker: als Ramsey Nasr in Brussel speelt, staat Halina Reijn in Hong Kong. Een mooi idee zou zijn de beide prachtvoorstellingen eens in elkaar te schuiven.